

عنوان مقاله:

شرایط، قلمرو و آثار اقاله عقد صلح در مقام رفع تنازع

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

عفت بابائی - کارشناسی ارشد حقوق عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوئین زهرا

خلاصه مقاله:

در عقد صلح مانند سایر عقود لازم ممکن است هر یک از خيارات مختص به بیع جاری شود، چنان که ماده ۴۵۶ قانون مدنی می گوید: «تمام انواع خيار در جمیع معاملات لازم ممکن است موجود باشد مگر خيار مجلس، حیوان و تاخیر ثمن که مخصوص بیع است». قانون مدنی در ماده ۷۶۴ قانون مدنی درباره صلح، فقط از خيار تدلیس نام برده است و می گوید: «تدلیس در عقد صلح موجب خيار فسخ است» منظور قانون مدنی از ذکر خيار تدلیس در این ماده، نفی خيارات دیگر در عقد صلح نیست، بلکه چون متصالحین برای پنهان کردن حقیقت امر و نمایان کردن خلاف واقع، به جای عقود دیگر از عقد صلح استفاده می کنند، بدین جهت قانون خيار تدلیس را که بیشتر مورد ابتلا قرار می گیرد، نام برده است. عقد صلح یکی از انواع معاملات است و با توجه به حاکمیت اراده ها طرفین می توانند طبق مقررات مربوطه آنرا به تراضی اقاله کنند، زیرا افراد در اداره امور مالی خود دارای آزادی اراده هستند و محدود کردن آنها جز در مواردی که مصالح اجتماعی اقتضا کند، بر خلاف اصول حقوقی است، و با توجه به اصل حاکمیت اراده هاتر طرفین می توانند به تراضی آنرا اقاله کنند. بر این اساس رای شعبه دادگاه تجدیدنظر استان البرز مخالف نص صریح قانون صادر شده است

کلمات کلیدی:

صلح، اقاله، رفع تنازع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1511428>

